

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών (1. Dīgha Nikāya)

3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα (3. Pāthikavaggaṇṇi)

1. Η ομιλία για τον Πάτχικα (1. Pāthikasuttaṇṇi)

[DN 24, PTS 3.1-3.35]

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών

3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Η μακρά συλλογή

Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα

1. Η ομιλία για τον Πάτχικα

Η ιστορία του Σουνακκχάττα

1. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Μάλλα· Ανουπίγια ήταν το όνομα μιας κωμόπολης των Μάλλα. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στην Ανουπίγια για προσφερόμενη τροφή. Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Είναι πολύ νωρίς ακόμα για να περπατήσω στην Ανουπίγια για προσφερόμενη τροφή. Γιατί να μην πάω στο πάρκο του περιπλανώμενου ασκητή Μπαγγαβαγκόττα, εκεί όπου βρίσκεται ο περιπλανώμενος ασκητής Μπαγγαβαγκόττα;»

2. Τότε ο Ευλογημένος πήγε στο πάρκο του περιπλανώμενου ασκητή Μπαγγαβαγκόττα, εκεί όπου βρισκόταν ο περιπλανώμενος ασκητής Μπαγγαβαγκόττα. Τότε ο περιπλανώμενος ασκητής Μπαγγαβαγκόττα είπε στον Ευλογημένο: «Ελάτε, Σεβάσμιε Κύριε, Ευλογημένε. Καλώς ήρθατε, Σεβάσμιε Κύριε, Ευλογημένε. Μετά από πολύ καιρό, Σεβάσμιε Κύριε, ο Ευλογημένος βρήκε την ευκαιρία, δηλαδή να έρθει εδώ. Καθίστε, Σεβάσμιε Κύριε, Ευλογημένε, αυτό το κάθισμα είναι προετοιμασμένο». Ο Ευλογημένος κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Και ο περιπλανώμενος ασκητής Μπαγγαβαγκόττα, αφού πήρε κάποιο χαμηλό κάθισμα, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο περιπλανώμενος ασκητής Μπαγγαβαγκόττα είπε στον Ευλογημένο: «Σεβάσμιε κύριε, τις προηγούμενες μέρες, πριν από λίγο καιρό, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ήρθε σε μένα· αφού ήρθε, μου είπε: 'Τώρα έχω απορρίψει τον Ευλογημένο, Μπαγγάβα. Δεν διαμένω πλέον αφιερωμένος στον Ευλογημένο'. Είναι αλήθεια αυτό, Σεβάσμιε Κύριε, όπως είπε ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι;» «Είναι αλήθεια αυτό, Μπαγγάβα, όπως είπε ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι».

3. Τις προηγούμενες μέρες, Μπαγγάβα, πριν από λίγο καιρό, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ήρθε σε μένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, μου είπε: «Απορρίπτω τώρα, σεβάσμιε κύριε, τον Ευλογημένο. Δεν θα διαμένω πλέον, σεβάσμιε κύριε, αφιερωμένος στον Ευλογημένο». Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, Μπαγγάβα, είπα στον Σουνακκχάττα, γιο των Λίτσαβι: «Μήπως εγώ, Σουνακκχάττα, σου είπα έτσι: έλα εσύ, Σουνακκχάττα, διαμένε αφιερωμένος σε μένα;» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Ή μήπως εσύ μου είπες έτσι: εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα διαμένω αφιερωμένος στον Ευλογημένο;» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Έτσι λοιπόν, Σουνακκχάττα, ούτε εγώ σου

λέω: έλα εσύ, Σουνακκχάττα, διαμένε αφιερωμένος σε μένα. Ούτε εσύ μου λες: εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα διαμένω αφιερωμένος στον Ευλογημένο. Αφού έτσι έχουν τα πράγματα, ανόητε άνθρωπε, ποιος όντας ποιον απορρίπτεις; Δες, ανόητε άνθρωπε, πόσο έχεις σφάλει σε αυτό».

4. «Ο Ευλογημένος όμως δεν επιτελεί για μένα, σεβάσμιε κύριε, το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα». «Μήπως εγώ, Σουνακκχάττα, σου είπα έτσι: έλα εσύ, Σουνακκχάττα, διαμένε αφιερωμένος σε μένα, εγώ θα επιτελέσω για σένα το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα;» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Ή μήπως εσύ μου είπες έτσι: εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα διαμένω αφιερωμένος στον Ευλογημένο, ο Ευλογημένος θα επιτελέσει για μένα το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα;» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Έτσι λοιπόν, Σουνακκχάττα, ούτε εγώ σου λέω: έλα εσύ, Σουνακκχάττα, διαμένε αφιερωμένος σε μένα, εγώ θα επιτελέσω για σένα το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα· ούτε εσύ μου λες: εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα διαμένω αφιερωμένος στον Ευλογημένο, ο Ευλογημένος θα επιτελέσει για μένα το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα. Αφού έτσι έχουν τα πράγματα, ανόητε άνθρωπε, ποιος όντας ποιον απορρίπτεις; Τι νομίζεις, Σουνακκχάττα, είτε επιτελείται το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα είτε δεν επιτελείται το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, η Διδασκαλία που έχει διδαχθεί από εμένα για τον σκοπό της οποίας, οδηγεί αυτόν που την ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου;» «Είτε επιτελείται, σεβάσμιε κύριε, το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα είτε δεν επιτελείται το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, η Διδασκαλία που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο για τον σκοπό της οποίας, οδηγεί αυτόν που την ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου». «Έτσι λοιπόν, Σουνακκχάττα, είτε επιτελείται το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα είτε δεν επιτελείται το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, η Διδασκαλία που έχει διδαχθεί από εμένα για τον σκοπό της οποίας, οδηγεί αυτόν που την ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου. Σε αυτή την περίπτωση, Σουνακκχάττα, τι θα επιτύχει η επιτέλεση του θαύματος της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα; Δες, ανόητε άνθρωπε, πόσο έχεις σφάλει σε αυτό».

5. «Ο Ευλογημένος όμως δεν μου διακηρύσσει, σεβάσμιε κύριε, την αρχή του κόσμου». «Μήπως εγώ, Σουνακκχάττα, σου είπα έτσι: έλα εσύ, Σουνακκχάττα, διαμένε αφιερωμένος σε μένα, εγώ θα σου διακηρύξω την αρχή του κόσμου;» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Ή μήπως εσύ μου είπες έτσι: εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα διαμένω αφιερωμένος στον Ευλογημένο, ο Ευλογημένος θα μου διακηρύξει την αρχή του κόσμου;» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Έτσι λοιπόν, Σουνακκχάττα, ούτε εγώ σου λέω: έλα εσύ, Σουνακκχάττα, διαμένε αφιερωμένος σε μένα, εγώ θα σου διακηρύξω την αρχή του κόσμου. Ούτε εσύ μου λες: εγώ, σεβάσμιε κύριε, θα διαμένω αφιερωμένος στον Ευλογημένο, ο Ευλογημένος θα μου διακηρύξει την αρχή του κόσμου. Αφού έτσι έχουν τα πράγματα, ανόητε άνθρωπε, ποιος όντας ποιον απορρίπτεις; Τι νομίζεις, Σουνακκχάττα, είτε διακηρύσσεται η αρχή του κόσμου είτε δεν διακηρύσσεται η αρχή του κόσμου, η Διδασκαλία που έχει διδαχθεί από εμένα για τον σκοπό της οποίας, οδηγεί αυτόν που την ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου;» «Είτε διακηρύσσεται, σεβάσμιε κύριε, η αρχή του κόσμου είτε δεν διακηρύσσεται η αρχή

του κόσμου, η Διδασκαλία που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο για τον σκοπό της οποίας, οδηγεί αυτόν που την ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου». «Έτσι λοιπόν, Σουνακκχάττα, είτε διακηρύσσεται η αρχή του κόσμου είτε δεν διακηρύσσεται η αρχή του κόσμου, η Διδασκαλία που έχει διδαχθεί από εμένα για τον σκοπό της οποίας, οδηγεί αυτόν που την ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου. Σε αυτή την περίπτωση, Σουνακκχάττα, τι θα επιτύχει η διακήρυξη της αρχής του κόσμου; Δες, ανόητε άνθρωπε, πόσο έχεις σφάλει σε αυτό».

6. «Με πολλούς τρόπους, Σουνακκχάττα, ο έπαινός μου εκφράστηκε από σένα στο χωριό των Βάτζι - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρης Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Έτσι, Σουνακκχάττα, με πολλούς τρόπους ο έπαινός μου εκφράστηκε από σένα στο χωριό των Βάτζι.

«Με πολλούς τρόπους, Σουνακκχάττα, ο έπαινος της Διδασκαλίας εκφράστηκε από σένα στο χωριό των Βάτζι - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Έτσι, Σουνακκχάττα, με πολλούς τρόπους ο έπαινος της Διδασκαλίας εκφράστηκε από σένα στο χωριό των Βάτζι.

«Με πολλούς τρόπους, Σουνακκχάττα, ο έπαινος της Κοινότητας εκφράστηκε από σένα στο χωριό των Βάτζι - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί ευθέως, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί με την πραγματική μέθοδο, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί σωστά, δηλαδή τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Έτσι, Σουνακκχάττα, με πολλούς τρόπους ο έπαινος της Κοινότητας εκφράστηκε από σένα στο χωριό των Βάτζι.

«Σε ενημερώνω, Σουνακκχάττα, σε προειδοποιώ, Σουνακκχάττα. Θα υπάρξουν, Σουνακκχάττα, αυτοί που θα λένε: ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, δεν μπόρεσε να ακολουθήσει την άγια ζωή υπό τον ασκητή Γκόταμα· αυτός μη μπορώντας, αφού απαρνήθηκε την εξάσκηση, επέστρεψε σε κατώτερη ζωή. Έτσι, Σουνακκχάττα, θα υπάρξουν αυτοί που θα λένε».

Ακόμη κι έτσι, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ενώ του μιλούσα εγώ, έφυγε από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, όπως κάποιος προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση.

Η ιστορία του Κοράκχαττιγια

7. «Κάποτε, Μπαγγάβα, διέμενα στους Θούλου· Ουττάρακα ήταν το όνομα μιας κωμόπολης των Θούλου. Τότε εγώ, Μπαγγάβα, αφού ντύθηκα το πρωί και πήρα το κύπελλο και τους χιτώνες μου, με τον Σουνακκχάττα, γιο των Λίτσαβι, ως συνοδό μοναχό, μπήκα στην Ουττάρακα για προσφερόμενη τροφή. Εκείνη την περίοδο ο γυμνός ασκητής Κοράκχαττιγια, που ακολουθούσε την πρακτική του σκύλου,

περπατώντας στα τέσσερα, έτρωγε με το στόμα μόνο, καταναλώνοντας με το στόμα μόνο τροφή πεταμένη στο δάπεδο. Ο Σουνακκχάττα, Μπαγγάβα, γιος των Λίτσαβι, είδε τον γυμνό ασκητή Κοράκκχαττιγια, που ακολουθούσε την πρακτική του σκύλου, περπατώντας στα τέσσερα, να τρώει με το στόμα μόνο, να καταναλώνει με το στόμα μόνο τροφή πεταμένη στο δάπεδο. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: "Πράγματι, κύριε, αυτός ο ασκητής είναι ωραίος, που περπατώντας στα τέσσερα τρώει με το στόμα μόνο, καταναλώνει με το στόμα μόνο τροφή πεταμένη στο δάπεδο".

«Τότε εγώ, Μπαγγάβα, αφού αντιλήφθηκα με τον νου μου τον αναλογισμό του νου του Σουνακκχάττα, γιου των Λίτσαβι, είπα στον Σουνακκχάττα, γιο των Λίτσαβι: "Κι εσύ λοιπόν, ανόητε άνθρωπε, ισχυρίζεσαι ότι είσαι ασκητής μαθητής του υιού των Σάκυα!" "Γιατί όμως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος μου λέει έτσι: 'Κι εσύ λοιπόν, ανόητε άνθρωπε, ισχυρίζεσαι ότι είσαι ασκητής μαθητής του υιού των Σάκυα;'"" "Δεν σου ήρθε, Σουνακκχάττα, αφού είδες αυτόν τον γυμνό ασκητή Κοράκκχαττιγια, που ακολουθούσε την πρακτική του σκύλου, περπατώντας στα τέσσερα, να τρώει με το στόμα μόνο, να καταναλώνει με το στόμα μόνο τροφή πεταμένη στο δάπεδο, αυτή η σκέψη: 'Πράγματι, κύριε, αυτός ο ασκητής είναι ωραίος, που περπατώντας στα τέσσερα τρώει με το στόμα μόνο, καταναλώνει με το στόμα μόνο τροφή πεταμένη στο δάπεδο;'"" "Ναι, σεβάσμιε κύριε. Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος φθονεί την Αξιότητα;" "Όχι, ανόητε άνθρωπε, δεν φθονώ την Αξιότητα. Αλλά σε σένα έχει εγερθεί αυτή η κακόβουλη λανθασμένη άποψη· εγκατάλειψέ την. Μη γίνει για σένα για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη. Αυτόν λοιπόν, Σουνακκχάττα, τον γυμνό ασκητή Κοράκκχαττιγια που θεωρείς - 'Αυτός ο ασκητής είναι ωραίος'. Αυτός την έβδομη ημέρα θα πεθάνει από δυσπεψία. Και αφού πεθάνει, θα επαναγεννηθεί στην κατώτερη από όλες κατηγορία τιτάνων, τους τιτάνες που ονομάζονται Καλακαντζικά. Και αφού πεθάνει, θα τον πετάξουν στο νεκροταφείο Μπιρανατθάμπακα. Και αν επιθυμείς, Σουνακκχάττα, μπορείς να πλησιάσεις τον γυμνό ασκητή Κοράκκχαττιγια και να τον ρωτήσεις: 'Γνωρίζεις, φίλε Κοράκκχαττιγια, τον προορισμό σου;'"" Είναι δυνατόν, Σουνακκχάττα, ο γυμνός ασκητής Κοράκκχαττιγια να σου απαντήσει: "Γνωρίζω, φίλε Σουνακκχάττα, τον προορισμό μου· στην κατώτερη από όλες κατηγορία τιτάνων, τους τιτάνες που ονομάζονται Καλακαντζικά, εκεί έχω επαναγεννηθεί".

«Τότε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, πήγε εκεί όπου ήταν ο γυμνός ασκητής Κοράκκχαττιγια· αφού πλησίασε, είπε στον γυμνό ασκητή Κοράκκχαττιγια: "Έχεις περιγραφεί, φίλε Κοράκκχαττιγια, από τον ασκητή Γκόταμα: 'Ο γυμνός ασκητής Κοράκκχαττιγια την έβδομη ημέρα θα πεθάνει από δυσπεψία. Και αφού πεθάνει, θα επαναγεννηθεί στην κατώτερη από όλες κατηγορία τιτάνων, τους τιτάνες που ονομάζονται Καλακαντζικά. Και αφού πεθάνει, θα τον πετάξουν στο νεκροταφείο Μπιρανατθάμπακα'. Γι' αυτό εσύ, φίλε Κοράκκχαττιγια, φάε τροφή με μέτρο, πιες πόσιμο νερό με μέτρο. Ωστε να είναι λανθασμένα τα λόγια του ασκητή Γκόταμα".

8. «Τότε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, μέτρησε τις επτά ημέρες και νύχτες λέγοντας ένα, δύο, όπως κάποιος που δεν πίστευε τον Τατχάγκατα. Τότε, Μπαγγάβα, ο γυμνός ασκητής Κοράκκχαττιγια την έβδομη ημέρα πέθανε από δυσπεψία. Και αφού πέθανε, επαναγεννήθηκε εκεί, στην κατώτερη από όλες κατηγορία τιτάνων, τους τιτάνες που ονομάζονται Καλακαντζικά. Και αφού πέθανε, τον πέταξαν στο νεκροταφείο Μπιρανατθάμπακα.

9. «Άκουσε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι - 'Ο γυμνός ασκητής Κοράκκχαττιγια, λέγεται, πέθανε από δυσπεψία και τον πέταξαν στο νεκροταφείο Μπιρανατθάμπακα'. Τότε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, πήγε στο νεκροταφείο Μπιρανατθάμπακα, εκεί όπου ήταν ο γυμνός ασκητής Κοράκκχαττιγια· αφού πλησίασε, χτύπησε τον γυμνό ασκητή Κοράκκχαττιγια τρεις φορές με την παλάμη - 'Γνωρίζεις, φίλε Κοράκκχαττιγια, τον προορισμό σου;' Τότε, Μπαγγάβα, ο γυμνός ασκητής Κοράκκχαττιγια, τρίβοντας την πλάτη του με την παλάμη, σηκώθηκε. 'Γνωρίζω, φίλε Σουνακκχάττα, τον προορισμό μου. Στην κατώτερη από όλες κατηγορία τιτάνων, τους τιτάνες που ονομάζονται Καλακαντζικά, εκεί έχω επαναγεννηθεί', και αφού το είπε αυτό, έπεσε ανάσκελα εκεί ακριβώς.

10. «Τότε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ήρθε σε μένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και κάθισε στο πλάι. Στον Σουνακκχάττα, γιο των Λίτσαβι, που καθόταν στο πλάι, εγώ, Μπαγγάβα, είπα: "Τι νομίζεις, Σουνακκχάττα, όπως ακριβώς εγώ σου δήλωσα σχετικά με τον γυμνό ασκητή Κοράκκχαττιγια, έτσι ακριβώς ήταν το αποτέλεσμα, ή διαφορετικά;" "Όπως ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος μου δήλωσε σχετικά με τον γυμνό ασκητή Κοράκκχαττιγια, έτσι ακριβώς ήταν το αποτέλεσμα, όχι διαφορετικά". "Τι νομίζεις, Σουνακκχάττα, αν αυτό είναι έτσι, έχει επιτελεστεί ή όχι το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα;" "Σίγουρα, σεβάσμιε κύριε, αν αυτό είναι έτσι, έχει επιτελεστεί το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, δεν έχει μείνει ανεπιτέλεστο". "Ακόμη κι έτσι, εσύ, ανόητε άνθρωπε, ενώ εγώ επιτελώ το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, μου λες έτσι: 'Ο Ευλογημένος όμως δεν επιτελεί για μένα, σεβάσμιε κύριε, το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα'. Δες, ανόητε άνθρωπε, πόσο έχεις σφάλει σε αυτό». Ακόμη κι έτσι, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ενώ του μιλούσα εγώ, έφυγε από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, όπως κάποιος προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση.

Η ιστορία του γυμνού ασκητή Καλαραματτάκα

11. «Κάποτε, Μπαγγάβα, διέμενα στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Εκείνη την περίοδο ο γυμνός ασκητής Καλαραματτάκα διέμενε στη Βεσάλι, έχοντας φτάσει στην κορυφή του υλικού κέρδους και στην κορυφή της φήμης στο χωριό των Βάτζι. Αυτός είχε αναλάβει επτά ασκητικές πρακτικές πλήρως υιοθετημένες: «Για όλη μου τη ζωή θα είμαι γυμνός ασκητής, δεν θα φορέσω ρούχο· για όλη μου τη ζωή θα ζω αγνή ζωή, δεν θα επιδοθώ στη συνουσία· για όλη μου τη ζωή θα συντηρούμαι μόνο με αλκοόλ και κρέας, δεν θα τρώω μαγειρεμένο ρύζι και αρτοπαρασκεύασμα. Ανατολικά της Βεσάλι υπάρχει ένα ιερό μνημείο ονόματι Ουντένα, αυτό δεν θα το υπερβώ· νότια της Βεσάλι υπάρχει ένα ιερό μνημείο ονόματι Γκοτάμακα, αυτό δεν θα το υπερβώ· δυτικά της Βεσάλι υπάρχει ένα ιερό μνημείο ονόματι Σαττάμπα, αυτό δεν θα το υπερβώ· βόρεια της Βεσάλι υπάρχει ένα ιερό μνημείο ονόματι Μπαχουπούττα, αυτό δεν θα το υπερβώ». Αυτός, εξαιτίας της ανάληψης αυτών των επτά ασκητικών πρακτικών, είχε φτάσει στην κορυφή του υλικού κέρδους και στην κορυφή της φήμης στο χωριό των Βάτζι.

12. «Τότε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, πήγε εκεί όπου ήταν ο γυμνός ασκητής Καλαραματτάκα· αφού πλησίασε, ρώτησε τον γυμνό ασκητή Καλαραματτάκα μια ερώτηση. Ο γυμνός ασκητής Καλαραματτάκα, όταν ρωτήθηκε

την ερώτηση, δεν μπόρεσε να απαντήσει. Μη μπορώντας να απαντήσει, εκδήλωσε εκνευρισμό και μίσος και δυσαρέσκεια. Τότε, Μπαγγάβα, στον Σουνακκχάττα, γιο των Λίτσαβι, ήρθε αυτή η σκέψη: "Πράγματι, κύριε, προσβάλαμε έναν ωραίο Άξιο ασκητή. Μακάρι αυτό να μη γίνει για μας για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη".

13. «Τότε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ήρθε σε μένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και κάθισε στο πλάι. Στον Σουνακκχάττα, γιο των Λίτσαβι, που καθόταν στο πλάι, εγώ, Μπαγγάβα, είπα: "Κι εσύ λοιπόν, ανόητε άνθρωπε, ισχυρίζεσαι ότι είσαι ασκητής μαθητής του υιού των Σάκυα!" "Γιατί όμως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος μου λέει έτσι: 'Κι εσύ λοιπόν, ανόητε άνθρωπε, ισχυρίζεσαι ότι είσαι ασκητής μαθητής του υιού των Σάκυα;'"" "Δεν πλησίασες εσύ, Σουνακκχάττα, τον γυμνό ασκητή Καλαραματτάκα και του έκανες μια ερώτηση; Ο γυμνός ασκητής Καλαραματτάκα, όταν ρωτήθηκε την ερώτηση από σένα, δεν μπόρεσε να απαντήσει. Μη μπορώντας να απαντήσει, εκδήλωσε εκνευρισμό και μίσος και δυσαρέσκεια. Τότε σου ήρθε αυτή η σκέψη: 'Πράγματι, κύριε, προσβάλαμε έναν ωραίο Άξιο ασκητή. Μακάρι αυτό να μη γίνει για μας για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη'. "Ναι, σεβάσμιε κύριε. Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος φθονεί την Αξιότητα;" "Όχι, ανόητε άνθρωπε, δεν φθονώ την Αξιότητα. Αλλά σε σένα έχει εγερθεί αυτή η κακόβουλη λανθασμένη άποψη· εγκατάλειψέ την. Μη γίνει για σένα για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη. Αυτόν λοιπόν, Σουνακκχάττα, τον γυμνό ασκητή Καλαραματτάκα που θεωρείς - 'Αυτός ο ασκητής είναι ωραίος', αυτός σε σύντομο χρονικό διάστημα, αφού ντυθεί, περιφερόμενος με ακόλουθο, τρώγοντας μαγειρεμένο ρύζι και αρτοπαρασκεύασμα, αφού ξεπεράσει όλα τα ιερά μνημεία της Βεσάλι, θα πεθάνει έχοντας χάσει τη φήμη του".

«Τότε, Μπαγγάβα, ο γυμνός ασκητής Καλαραματτάκα σε σύντομο χρονικό διάστημα, αφού ντύθηκε, περιφερόμενος με ακόλουθο, τρώγοντας μαγειρεμένο ρύζι και αρτοπαρασκεύασμα, αφού ξεπέρασε όλα τα ιερά μνημεία της Βεσάλι, πέθανε έχοντας χάσει τη φήμη του.

14. «Άκουσε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι - "Ο γυμνός ασκητής Καλαραματτάκα, λέγεται, αφού ντύθηκε, περιφερόμενος με ακόλουθο, τρώγοντας μαγειρεμένο ρύζι και αρτοπαρασκεύασμα, αφού ξεπέρασε όλα τα ιερά μνημεία της Βεσάλι, πέθανε έχοντας χάσει τη φήμη του". Τότε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ήρθε σε μένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και κάθισε στο πλάι. Στον Σουνακκχάττα, γιο των Λίτσαβι, που καθόταν στο πλάι, εγώ, Μπαγγάβα, είπα: "Τι νομίζεις, Σουνακκχάττα, όπως ακριβώς εγώ σου δήλωσα σχετικά με τον γυμνό ασκητή Καλαραματτάκα, έτσι ακριβώς ήταν το αποτέλεσμα, ή διαφορετικά;" "Όπως ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος μου δήλωσε σχετικά με τον γυμνό ασκητή Καλαραματτάκα, έτσι ακριβώς ήταν το αποτέλεσμα, όχι διαφορετικά". "Τι νομίζεις, Σουνακκχάττα, αν αυτό είναι έτσι, έχει επιτελεστεί ή όχι το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα;" "Σίγουρα, σεβάσμιε κύριε, αν αυτό είναι έτσι, έχει επιτελεστεί το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, δεν έχει μείνει ανεπιτέλεστο". "Ακόμη κι έτσι, εσύ, ανόητε άνθρωπε, ενώ εγώ επιτελώ το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, μου λες έτσι: «Ο Ευλογημένος όμως δεν επιτελεί για μένα, σεβάσμιε κύριε, το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα»". Δες, ανόητε άνθρωπε, πόσο έχεις σφάλει σε αυτό».

«Ακόμη κι έτσι, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ενώ του μιλούσα εγώ, έφυγε από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, όπως κάποιος προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση.

Η ιστορία του γυμνού ασκητή Πάθικαπούττα

15. «Κάποτε, Μπαγγάβα, διέμενα εκεί ακριβώς στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Εκείνη την περίοδο ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα διέμενε στη Βεσάλι, έχοντας φτάσει στην κορυφή του υλικού κέρδους και στην κορυφή της φήμης στο χωριό των Βάτζι. Αυτός έλεγε τα εξής λόγια στη συνέλευση της Βεσάλι: 'Ο ασκητής Γκόταμα ισχυρίζεται ότι έχει γνώση, κι εγώ ισχυρίζομαι ότι έχω γνώση. Αυτός που ισχυρίζεται ότι έχει γνώση αξίζει να επιδείξει σε αυτόν που ισχυρίζεται ότι έχει γνώση το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα. Ο ασκητής Γκόταμα ας έρθει στη μέση του δρόμου, κι εγώ θα πάω στη μέση του δρόμου. Εκεί και οι δύο μας θα επιτελέσουμε το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα. Αν ο ασκητής Γκόταμα επιτελέσει ένα θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, εγώ θα επιτελέσω δύο. Αν ο ασκητής Γκόταμα επιτελέσει δύο θαύματα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελούν υπερανθρώπινο επίτευγμα, εγώ θα επιτελέσω τέσσερα. Αν ο ασκητής Γκόταμα επιτελέσει τέσσερα θαύματα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελούν υπερανθρώπινο επίτευγμα, εγώ θα επιτελέσω οκτώ. Έτσι, όσα όσα θαύματα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελούν υπερανθρώπινο επίτευγμα θα επιτελέσει ο ασκητής Γκόταμα, εγώ θα επιτελέσω τα διπλάσια'.

16. «Τότε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ήρθε σε μένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, μου είπε: "Σεβάσμιε κύριε, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα διαμένει στη Βεσάλι, έχοντας φτάσει στην κορυφή του υλικού κέρδους και στην κορυφή της φήμης στο χωριό των Βάτζι. Αυτός έλεγε τα εξής λόγια στη συνέλευση της Βεσάλι: 'Ο ασκητής Γκόταμα ισχυρίζεται ότι έχει γνώση, κι εγώ ισχυρίζομαι ότι έχω γνώση. Αυτός που ισχυρίζεται ότι έχει γνώση αξίζει να επιδείξει σε αυτόν που ισχυρίζεται ότι έχει γνώση το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα. Ο ασκητής Γκόταμα ας έρθει στη μέση του δρόμου, κι εγώ θα πάω στη μέση του δρόμου. Εκεί και οι δύο μας θα επιτελέσουμε το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα. Αν ο ασκητής Γκόταμα επιτελέσει ένα θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, εγώ θα επιτελέσω δύο. Αν ο ασκητής Γκόταμα επιτελέσει δύο θαύματα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελούν υπερανθρώπινο επίτευγμα, εγώ θα επιτελέσω τέσσερα. Αν ο ασκητής Γκόταμα επιτελέσει τέσσερα θαύματα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελούν υπερανθρώπινο επίτευγμα, εγώ θα επιτελέσω οκτώ. Έτσι, όσα όσα θαύματα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελούν υπερανθρώπινο επίτευγμα θα επιτελέσει ο ασκητής Γκόταμα, εγώ θα επιτελέσω τα διπλάσια'".

«Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, Μπαγγάβα, είπα στον Σουνακκχάττα, γιο των Λίτσαβι: "Σουνακκχάττα, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να

απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του".

17. «Ας προσέξει αυτό, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τα λόγια του, ας προσέξει αυτό ο Καλότυχος τα λόγια του». «Γιατί όμως εσύ, Σουνακκχάττα, μου λες έτσι: "Ας προσέξει αυτό, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τα λόγια του, ας προσέξει αυτό ο Καλότυχος τα λόγια του";» «Από τον Ευλογημένο, σεβάσμιε κύριε, αυτά τα λόγια ειπώθηκαν κατηγορηματικά: "Ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του". Αν όμως, σεβάσμιε κύριε, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα ερχόταν μπροστά στον Ευλογημένο με διαφορετική μορφή, αυτό θα ήταν ψέμα του Ευλογημένου».

18. «Μήπως, Σουνακκχάττα, ο Τατχάγκατα θα έλεγε εκείνα τα λόγια που είναι διπλά;» «Τι όμως, σεβάσμιε κύριε, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα έγινε γνωστός από τον Ευλογημένο, έχοντας περιλάβει τον νου του με τον νου του - "Ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του;»

«Ή μήπως θεότητες ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο: ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα, σεβάσμιε κύριε, είναι ανίκανος να έρθει μπροστά στον Ευλογημένο χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του;»

19. «Έχοντας περιλάβει τον νου του με τον νου μου, Σουνακκχάττα, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι γνωστός σε μένα· ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του".

«Και θεότητες μου ανακοίνωσαν αυτό το θέμα: ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα, σεβάσμιε κύριε, είναι ανίκανος να έρθει μπροστά στον Ευλογημένο χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του".

«Και ο Ατζίτα, ο στρατηγός των Λίτσαβι, που πρόσφατα πέθανε, γεννήθηκε στον κόσμο των Ταβατίμσα. Κι αυτός, αφού με πλησίασε, μου ανακοίνωσε έτσι: αδιάντροπος, σεβάσμιε κύριε, είναι ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα· ψεύτης,

σεβάσμιε κύριε, είναι ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα. Και για μένα, σεβάσμιε κύριε, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα δήλωσε στο χωριό των Βάτζι: ο Ατζίτα, ο στρατηγός των Λίτσαβι, γεννήθηκε στη μεγάλη κόλαση. Εγώ όμως, σεβάσμιε κύριε, δεν γεννήθηκα στη μεγάλη κόλαση· γεννήθηκα στον κόσμο των Ταβατίμα. Αδιάντροπος, σεβάσμιε κύριε, είναι ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα· ψεύτης, σεβάσμιε κύριε, είναι ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα· και ανίκανος, σεβάσμιε κύριε, είναι ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα να έρθει μπροστά στον Ευλογημένο χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του".

«Έτσι λοιπόν, Σουνακκχάττα, έχοντας περιλάβει τον νου του με τον νου μου, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι γνωστός σε μένα· ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του". Και θεότητες μου ανακοίνωσαν αυτό το θέμα: ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα, σεβάσμιε κύριε, είναι ανίκανος να έρθει μπροστά στον Ευλογημένο χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του".

«Εγώ λοιπόν, Σουνακκχάττα, αφού περπατήσω στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, θα πλησιάσω το πάρκο του γυμνού ασκητή Πάθικαπούττα για ημερήσια διαμονή. Σε όποιον θέλεις τώρα, Σουνακκχάττα, ανάφερε το».

Η πραγματεία για τα θαύματα υπερφυσικής δύναμης

20. «Τότε εγώ, Μπαγγάβα, αφού ντύθηκα το πρωί και πήρα το κύπελλο και τους χιτώνες μου, μπήκα στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή. Αφού περπάτησα στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πήγα στο πάρκο του γυμνού ασκητή Πάθικαπούττα για ημερήσια διαμονή. Τότε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, βιαστικά μπήκε στη Βεσάλι και πήγε στους διάσημους Λίτσαβι· αφού πλησίασε, είπε στους διάσημους Λίτσαβι: "Φίλοι, ο Ευλογημένος, αφού περπάτησε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πήγε στο πάρκο του γυμνού ασκητή Πάθικαπούττα για ημερήσια διαμονή. Ελάτε, σεβάσμιοι, ελάτε, σεβάσμιοι, θα γίνει το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα μεταξύ των αξιοσέβαστων ασκητών". Τότε, Μπαγγάβα, στους διάσημους Λίτσαβι ήρθε αυτή η σκέψη: "Θα γίνει, λένε, κύριοι, το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα μεταξύ των αξιοσέβαστων ασκητών· λοιπόν, κύριοι, ας πάμε". Και πήγε στους διάσημους πλούσιους βραχμάνους, στους εύπορους οικοδεσπότες, στους ασκητές και βραχμάνους διαφόρων αιρέσεων. Αφού πλησίασε, είπε στους διάσημους ασκητές και βραχμάνους διαφόρων αιρέσεων: "Φίλοι, ο

Ευλογημένος, αφού περπάτησε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πήγε στο πάρκο του γυμνού ασκητή Πάθικαπούττα για ημερήσια διαμονή. Ελάτε, σεβάσμιοι, ελάτε, σεβάσμιοι, θα γίνει το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα μεταξύ των αξιοσέβαστων ασκητών". Τότε, Μπαγγάβα, στους διάσημους ασκητές και βραχμάνους διαφόρων αιρέσεων ήρθε αυτή η σκέψη: "Θα γίνει, λένε, κύριοι, το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα μεταξύ των αξιοσέβαστων ασκητών· λοιπόν, κύριοι, ας πάμε".

«Τότε, Μπαγγάβα, οι διάσημοι Λίτσαβι, και οι διάσημοι πλούσιοι βραχμάνοι, οι εύποροι οικοδεσπότες, οι ασκητές και βραχμάνοι διαφόρων αιρέσεων πήγαν στο πάρκο του γυμνού ασκητή Πάθικαπούττα. Αυτή η συνέλευση, Μπαγγάβα, ήταν μεγάλη, με πολλές εκατοντάδες, με πολλές χιλιάδες.

21. «Άκουσε, Μπαγγάβα, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα - "Έχουν έρθει, λέγεται, διάσημοι Λίτσαβι, και διάσημοι πλούσιοι βραχμάνοι, εύποροι οικοδεσπότες, ασκητές και βραχμάνοι διαφόρων αιρέσεων. Και ο ασκητής Γκόταμα κάθετα για ημερήσια διαμονή στο πάρκο μου". Ακούγοντας αυτό, τον κατέλαβε φόβος, τρόμος και ανατριχίλα. Τότε, Μπαγγάβα, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα, φοβισμένος, ταραγμένος, με τις τρίχες του ανασηκωμένες, πήγε στο πάρκο των περιπλανώμενων ασκητών Τιντουκακχάνου.

«Άκουσε, Μπαγγάβα, εκείνη η συνέλευση - "Ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα, λέγεται, φοβισμένος, ταραγμένος, με τις τρίχες του ανασηκωμένες, πήγε στο πάρκο των περιπλανώμενων ασκητών Τιντουκακχάνου". Τότε, Μπαγγάβα, εκείνη η συνέλευση απευθύνθηκε σε κάποιον άνθρωπο:

"Έλα εσύ, αγαπητέ άνθρωπε, πήγαινε στο πάρκο των περιπλανώμενων ασκητών Τιντουκακχάνου, εκεί όπου είναι ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα. Αφού πλησιάσεις τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα, πες του έτσι: 'Έλα, φίλε Πάθικαπούττα, έχουν έρθει διάσημοι Λίτσαβι, και διάσημοι πλούσιοι βραχμάνοι, εύποροι οικοδεσπότες, ασκητές και βραχμάνοι διαφόρων αιρέσεων, και ο ασκητής Γκόταμα κάθετα για ημερήσια διαμονή στο πάρκο του σεβασμίου· και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν από σένα, φίλε Πάθικαπούττα, στη συνέλευση της Βεσάλι: ο ασκητής Γκόταμα ισχυρίζεται ότι έχει γνώση, κι εγώ ισχυρίζομαι ότι έχω γνώση. Αυτός που ισχυρίζεται ότι έχει γνώση αξίζει να επιδείξει σε αυτόν που ισχυρίζεται ότι έχει γνώση το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα. Ο ασκητής Γκόταμα ας έρθει στη μέση του δρόμου, κι εγώ θα πάω στη μέση του δρόμου. Εκεί και οι δύο μας θα επιτελέσουμε το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα. Αν ο ασκητής Γκόταμα επιτελέσει ένα θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, εγώ θα επιτελέσω δύο. Αν ο ασκητής Γκόταμα επιτελέσει δύο θαύματα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελούν υπερανθρώπινο επίτευγμα, εγώ θα επιτελέσω τέσσερα. Αν ο ασκητής Γκόταμα επιτελέσει τέσσερα θαύματα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελούν υπερανθρώπινο επίτευγμα, εγώ θα επιτελέσω οκτώ. Έτσι, όσα όσα θαύματα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελούν υπερανθρώπινο επίτευγμα θα επιτελέσει ο ασκητής Γκόταμα, εγώ θα επιτελέσω τα διπλάσια' - έλα λοιπόν, φίλε Πάθικαπούττα, στη μέση του δρόμου. Ο ασκητής Γκόταμα ήρθε πρώτος από όλους και κάθετα για ημερήσια διαμονή στο πάρκο του σεβασμίου».

22. «Ναι, κυρία», απάντησε, Μπαγγάβα, εκείνος ο άνθρωπος σε εκείνη τη συνέλευση και πήγε στο πάρκο των περιπλανώμενων ασκητών Τιντουκακχάνου, εκεί όπου ήταν ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα. Αφού πλησίασε τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα, του είπε: «Έλα, φίλε Πάθικαπούττα, έχουν έρθει διάσημοι Λίτσαβι, και διάσημοι πλούσιοι βραχμάνοι, εύποροι οικοδεσπότες, ασκητές και βραχμάνοι διαφόρων αιρέσεων. Και ο ασκητής Γκόταμα κάθετα για ημερήσια διαμονή στο πάρκο του σεβασμίου. Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν από σένα, φίλε Πάθικαπούττα, στη συνέλευση της Βεσάλι: ο ασκητής Γκόταμα ισχυρίζεται ότι έχει γνώση· κι εγώ ισχυρίζομαι ότι έχω γνώση. Αυτός που ισχυρίζεται ότι έχει γνώση αξίζει να επιδείξει σε αυτόν που ισχυρίζεται ότι έχει γνώση το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα... κ.λπ... εγώ θα επιτελέσω τα διπλάσια. Έλα λοιπόν, φίλε Πάθικαπούττα, στη μέση του δρόμου. Ο ασκητής Γκόταμα ήρθε πρώτος από όλους και κάθετα για ημερήσια διαμονή στο πάρκο του σεβασμίου».

Όταν αυτό ειπώθηκε, Μπαγγάβα, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα, αφού είπε «έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε», βυθιζόταν εκεί ακριβώς, δεν μπορούσε ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του. Τότε εκείνος, Μπαγγάβα, ο άνθρωπος είπε στον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα: «Τι συμβαίνει λοιπόν με σένα, φίλε Πάθικαπούττα, μήπως τα ισχία σου έχουν κολλήσει στην καρέκλα, ή μήπως η καρέκλα έχει κολλήσει στα ισχία σου; Αφού λες "έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε", βυθίζεσαι εκεί ακριβώς, δεν μπορείς ούτε να σηκωθείς από το κάθισμά σου». Ακόμη κι έτσι, Μπαγγάβα, ενώ του μιλούσαν, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα, αφού είπε «έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε», βυθιζόταν εκεί ακριβώς, δεν μπορούσε ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του.

23. Όταν λοιπόν εκείνος, Μπαγγάβα, ο άνθρωπος κατάλαβε: «Αυτός ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα έχει ηττηθεί. Αφού λέει "έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε", βυθίζεται εκεί ακριβώς, δεν μπορεί ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του». Τότε, αφού ήρθε σε εκείνη τη συνέλευση, ανακοίνωσε έτσι: «Κύριε, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα έχει ηττηθεί. Αφού λέει "έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε", βυθίζεται εκεί ακριβώς, δεν μπορεί ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του». Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, Μπαγγάβα, είπα σε εκείνη τη συνέλευση: «Φίλοι, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του».

Τέλος του πρώτου μέρους της απαγγελίας.

24. «Τότε, Μπαγγάβα, κάποιος μεγιστάνας των Λίτσαβι σηκώθηκε από τη θέση του και είπε σε εκείνη τη συνέλευση: "Λοιπόν, κύριοι, περιμένετε μια στιγμή, μέχρι να πάω. Ίσως κι εγώ να μπορέσω να φέρω τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα σε αυτή τη συνέλευση".

«Τότε εκείνος, Μπαγγάβα, ο μεγιστάνας των Λίτσαβι πήγε στο πάρκο των περιπλανώμενων ασκητών Τιντουκακχάνου, εκεί όπου ήταν ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα. Αφού πλησίασε τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα, του είπε: "Έλα, φίλε Πάθικαπούττα, καλύτερα να έρθεις, έχουν έρθει διάσημοι Λίτσαβι, και διάσημοι πλούσιοι βραχμάνοι, εύποροι οικοδεσπότες, ασκητές και βραχμάνοι διαφόρων αιρέσεων. Και ο ασκητής Γκόταμα κάθετα για ημερήσια διαμονή στο πάρκο του

σεβασμίου. Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν από σένα, φίλε Πάθικαπούττα, στη συνέλευση της Βεσάλι: 'Ο ασκητής Γκόταμα ισχυρίζεται ότι έχει γνώση... κ.λπ... εγώ θα επιτελέσω τα διπλάσια. Έλα λοιπόν, φίλε Πάθικαπούττα, στη μέση του δρόμου. Ο ασκητής Γκόταμα ήρθε πρώτος από όλους και κάθεται για ημερήσια διαμονή στο πάρκο του σεβασμίου. Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, φίλε Πάθικαπούττα, από τον ασκητή Γκόταμα στη συνέλευση: 'Ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του". Έλα, φίλε Πάθικαπούττα, με το να έρθεις θα σου χαρίσουμε τη νίκη και την ήττα του ασκητή Γκόταμα".

Όταν αυτό ειπώθηκε, Μπαγγάβα, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα, αφού είπε «έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε», βυθιζόταν εκεί ακριβώς, δεν μπορούσε ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του. Τότε εκείνος, Μπαγγάβα, ο μεγιστάνας των Λίτσαβι είπε στον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα: «Τι συμβαίνει λοιπόν με σένα, φίλε Πάθικαπούττα, μήπως τα ισχία σου έχουν κολλήσει στην καρέκλα, ή μήπως η καρέκλα έχει κολλήσει στα ισχία σου; Αφού λες "έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε", βυθίζεσαι εκεί ακριβώς, δεν μπορείς ούτε να σηκωθείς από το κάθισμά σου». Ακόμη κι έτσι, Μπαγγάβα, ενώ του μιλούσαν, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα, αφού είπε «έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε», βυθιζόταν εκεί ακριβώς, δεν μπορούσε ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του.

25. Όταν λοιπόν εκείνος, Μπαγγάβα, ο μεγιστάνας των Λίτσαβι κατάλαβε: «Αυτός ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα έχει ηττηθεί. Αφού λέει "έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε", βυθίζεται εκεί ακριβώς, δεν μπορεί ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του». Τότε, αφού ήρθε σε εκείνη τη συνέλευση, ανακοίνωσε έτσι: «Κύριε, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα έχει ηττηθεί. Αφού λέει "έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε", βυθίζεται εκεί ακριβώς, δεν μπορεί ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του». Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, Μπαγγάβα, είπα σε εκείνη τη συνέλευση: «Φίλοι, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του. Αν οι σεβάσμιοι Λίτσαβι σκέφτονταν έτσι: 'Εμείς, αφού δέσουμε τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα με δερμάτινα λουριά, θα τον τραβήξουμε με ζευγάρια βοδιών', εκείνα τα δερμάτινα λουριά θα έσπαγαν ή ο Πάθικαπούττα. Ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα όμως είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του".

26. «Τότε, Μπαγγάβα, ο Τζάλιγια, μαθητής του Νταρουπάττικα, σηκώθηκε από τη θέση του και είπε σε εκείνη τη συνέλευση: "Λοιπόν, κύριοι, περιμένετε μια στιγμή, μέχρι να πάω· ίσως κι εγώ να μπορέσω να φέρω τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα σε αυτή τη συνέλευση".

«Τότε, Μπαγγάβα, ο Τζάλιγια, μαθητής του Νταρουπάττικα, πήγε στο πάρκο των περιπλανώμενων ασκητών Τιντουκακχάνου, εκεί όπου ήταν ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα. Αφού πλησίασε τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα, του είπε: "Έλα, φίλε Πάθικαπούττα, καλύτερα να έρθεις. Έχουν έρθει διάσημοι Λίτσαβι, και διάσημοι πλούσιοι βραχμάνοι, εύποροι οικοδεσπότες, ασκητές και βραχμάνοι διαφόρων αιρέσεων. Και ο ασκητής Γκόταμα κάθετα για ημερήσια διαμονή στο πάρκο του σεβασμίου. Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν από σένα, φίλε Πάθικαπούττα, στη συνέλευση της Βεσάλι: 'Ο ασκητής Γκόταμα ισχυρίζεται ότι έχει γνώση... κ.λπ...εγώ θα επιτελέσω τα διπλάσια. Έλα λοιπόν, φίλε Πάθικαπούττα, στη μέση του δρόμου. Ο ασκητής Γκόταμα ήρθε πρώτος από όλους και κάθετα για ημερήσια διαμονή στο πάρκο του σεβασμίου. Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, φίλε Πάθικαπούττα, από τον ασκητή Γκόταμα στη συνέλευση: "Ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του. Αν οι σεβάσμιοι Λίτσαβι σκέφτονταν έτσι: Εμείς, αφού δέσουμε τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα με δερμάτινα λουριά, θα τον τραβήξουμε με ζευγάρια βοδιών. Εκείνα τα δερμάτινα λουριά θα έσπαγαν ή ο Πάθικαπούττα. Ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα όμως είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα, θα έσπαγε το κεφάλι του'. Έλα, φίλε Πάθικαπούττα, με το να έρθεις θα σου χαρίσουμε τη νίκη και την ήττα του ασκητή Γκόταμα".

Όταν αυτό ειπώθηκε, Μπαγγάβα, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα, αφού είπε «έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε», βυθιζόταν εκεί ακριβώς, δεν μπορούσε ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του. Τότε, Μπαγγάβα, ο Τζάλιγια, μαθητής του Νταρουπάττικα, είπε στον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα: «Τι συμβαίνει λοιπόν με σένα, φίλε Πάθικαπούττα, μήπως τα ισχία σου έχουν κολλήσει στην καρέκλα, ή μήπως η καρέκλα έχει κολλήσει στα ισχία σου; Αφού λες "έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε", βυθίζεσαι εκεί ακριβώς, δεν μπορείς ούτε να σηκωθείς από το κάθισμά σου». Ακόμη κι έτσι, Μπαγγάβα, ενώ του μιλούσαν, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα, αφού είπε «έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε», βυθιζόταν εκεί ακριβώς, δεν μπορούσε ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του.

27. Όταν λοιπόν, Μπαγγάβα, ο Τζάλιγια, μαθητής του Νταρουπάττικα, κατάλαβε: «Αυτός ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα έχει ηττηθεί. Αφού λέει "έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε", βυθίζεται εκεί ακριβώς, δεν μπορεί ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του», τότε του είπε αυτό:

«Κάποτε στο παρελθόν, φίλε Πάθικαπούττα, στο λιοντάρι, τον βασιλιά των ζώων, ήρθε αυτή η σκέψη: "Γιατί να μην εγκατασταθώ σε κάποιο πυκνό δάσος και να φτιάξω εκεί τον τόπο διαμονής μου; Αφού φτιάξω εκεί τον τόπο διαμονής μου, την απογευματινή περίοδο της ημέρας θα βγαίνω από τον τόπο διαμονής μου, αφού βγω από τον τόπο διαμονής μου θα τεντώνομαι, αφού τεντωθώ θα κοιτάζω τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις, αφού κοιτάξω τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις

θα βρυχώμαι τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού, αφού βρυχηθώ τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού θα φεύγω για τον τόπο συλλογής τροφής. Αφού σκοτώσω τα καλύτερα από τα καλύτερα στο κοπάδι των ζώων και φάω τα πιο τρυφερά κρέατα, θα επιστρέφω σε αυτόν ακριβώς τον τόπο διαμονής μου".

Τότε λοιπόν, φίλε, εκείνο το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων, εγκαταστάθηκε σε κάποιο πυκνό δάσος και έφτιαξε εκεί τον τόπο διαμονής του. Αφού έφτιαξε εκεί τον τόπο διαμονής του, την απογευματινή περίοδο της ημέρας βγήκε από τον τόπο διαμονής του, αφού βγήκε από τον τόπο διαμονής του τεντώθηκε, αφού τεντώθηκε κοίταξε τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις, αφού κοίταξε τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις βρυχήθηκε τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού, αφού βρυχήθηκε τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού έφυγε για τον τόπο συλλογής τροφής. Αφού σκότωσε τα καλύτερα από τα καλύτερα στο κοπάδι των ζώων και έφαγε τα πιο τρυφερά κρέατα, επέστρεψε σε αυτόν ακριβώς τον τόπο διαμονής του.

28. «Αυτού ακριβώς λοιπόν, φίλε Πάθικαπούττα, του λιονταριού, του βασιλιά των ζώων, ένα γερασμένο τσακάλι που είχε μεγαλώσει με τα υπολείμματα τροφής του ήταν παχύ και δυνατό. Τότε λοιπόν, φίλε, σε αυτό το γερασμένο τσακάλι ήρθε αυτή η σκέψη: "Ποιος είμαι εγώ, ποιος είναι το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων; Γιατί να μην εγκατασταθώ κι εγώ σε κάποιο πυκνό δάσος και να φτιάξω εκεί τον τόπο διαμονής μου; Αφού φτιάξω εκεί τον τόπο διαμονής μου, την απογευματινή περίοδο της ημέρας θα βγαίνω από τον τόπο διαμονής μου, αφού βγω από τον τόπο διαμονής μου θα τεντώνομαι, αφού τεντωθώ θα κοιτάζω τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις, αφού κοιτάζω τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις θα βρυχώμαι τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού, αφού βρυχηθώ τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού θα φεύγω για τον τόπο συλλογής τροφής. Αφού σκοτώσω τα καλύτερα από τα καλύτερα στο κοπάδι των ζώων και φάω τα πιο τρυφερά κρέατα, θα επιστρέφω σε αυτόν ακριβώς τον τόπο διαμονής μου".

«Τότε λοιπόν, φίλε, εκείνο το γερασμένο τσακάλι εγκαταστάθηκε σε κάποιο πυκνό δάσος και έφτιαξε εκεί τον τόπο διαμονής του. Αφού έφτιαξε εκεί τον τόπο διαμονής του, την απογευματινή περίοδο της ημέρας βγήκε από τον τόπο διαμονής του, αφού βγήκε από τον τόπο διαμονής του τεντώθηκε, αφού τεντώθηκε κοίταξε τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις, αφού κοίταξε τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις σκέφτηκε "θα βρυχηθώ τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού" αλλά ούρλιαξε μόνο σαν τσακάλι, γάβγισε μόνο σαν σκύλος· ποιο άθλιο τσακάλι, ποιο βρύχημα λιονταριού;

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο κι εσύ, φίλε Πάθικαπούττα, ζώντας από τα χαρακτηριστικά του Καλότυχου, τρώγοντας τα περισσεύματα του Καλότυχου, νομίζεις ότι μπορείς να προκαλέσεις τους Τατχάγκατα, τους Άξιους, τους Πλήρως Αυτοφωτισμένους. Ποιοι είναι αυτοί οι άθλιοι Πάθικαπούττες, και τι είναι η πρόκληση των Τατχάγκατα, των Άξιων, των Πλήρως Αυτοφωτισμένων;»

29. «Όταν, Μπαγγάβα, ο Τζάλιγια, μαθητής του Νταρουπάττικα, με αυτό το παράδειγμα δεν μπόρεσε να σηκώσει τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα από εκείνο το κάθισμα. Τότε του είπε αυτό:

"Θεωρώντας τον εαυτό του λιοντάρι,
το τσακάλι φαντάστηκε 'είμαι ο βασιλιάς των ζώων'.
έτσι ακριβώς αυτό ούρλιαξε σαν τσακάλι,

ποιο άθλιο τσακάλι, ποιο βρύχημα λιονταριού;"

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο κι εσύ, φίλε Πάθικαπούττα, ζώντας από τα χαρακτηριστικά του Καλότυχου, τρώγοντας τα περισσεύματα του Καλότυχου, νομίζεις ότι μπορείς να προκαλέσεις τους Τατχάγκατα, τους Άξιους, τους Πλήρως Αυτοφωτισμένους. Ποιοι είναι αυτοί οι άθλιοι Πάθικαπούττες, και τι είναι η πρόκληση των Τατχάγκατα, των Άξιων, των Πλήρως Αυτοφωτισμένων;»

30. «Όταν, Μπαγγάβα, ο Τζάλιγια, μαθητής του Νταρουπάττικα, ακόμα και με αυτό το παράδειγμα δεν μπόρεσε να σηκώσει τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα από εκείνο το κάθισμα. Τότε του είπε αυτό:

"Ακολουθώντας έναν άλλο, βλέποντας τον εαυτό του στα απομεινάρια τροφής·

όσο δεν βλέπει τον εαυτό του, το τσακάλι φαντάζεται 'είμαι τίγρη'.

Έτσι ακριβώς αυτό ούρλιαξε σαν τσακάλι·

ποιο άθλιο τσακάλι, ποιο βρύχημα λιονταριού;"

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο κι εσύ, φίλε Πάθικαπούττα, ζώντας από τα χαρακτηριστικά του Καλότυχου, τρώγοντας τα περισσεύματα του Καλότυχου, νομίζεις ότι μπορείς να προκαλέσεις τους Τατχάγκατα, τους Άξιους, τους Πλήρως Αυτοφωτισμένους. Ποιοι είναι αυτοί οι άθλιοι Πάθικαπούττες, και τι είναι η πρόκληση των Τατχάγκατα, των Άξιων, των Πλήρως Αυτοφωτισμένων;»

31. «Όταν, Μπαγγάβα, ο Τζάλιγια, μαθητής του Νταρουπάττικα, ακόμα και με αυτό το παράδειγμα δεν μπόρεσε να σηκώσει τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα από εκείνο το κάθισμα. Τότε του είπε αυτό:

"Αφού έφαγε βατράχους και αρουραίους αλωνιού,
και πτώματα πεταμένα σε νεκροταφεία·
μεγαλωμένο στο μεγάλο δάσος, στο έρημο δάσος,
το τσακάλι φαντάστηκε 'είμαι ο βασιλιάς των ζώων'·

Έτσι ακριβώς αυτό ούρλιαξε σαν τσακάλι·

ποιο άθλιο τσακάλι, ποιο βρύχημα λιονταριού;"

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο κι εσύ, φίλε Πάθικαπούττα, ζώντας από τα χαρακτηριστικά του Καλότυχου, τρώγοντας τα περισσεύματα του Καλότυχου, νομίζεις ότι μπορείς να προκαλέσεις τους Τατχάγκατα, τους Άξιους, τους Πλήρως Αυτοφωτισμένους. Ποιοι είναι αυτοί οι άθλιοι Πάθικαπούττες, και τι είναι η πρόκληση των Τατχάγκατα, των Άξιων, των Πλήρως Αυτοφωτισμένων;»

32. «Όταν, Μπαγγάβα, ο Τζάλιγια, μαθητής του Νταρουπάττικα, ακόμα και με αυτό το παράδειγμα δεν μπόρεσε να σηκώσει τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα από εκείνο το κάθισμα. Τότε, αφού ήρθε σε εκείνη τη συνέλευση, ανακοίνωσε έτσι: «Κύριε, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα έχει ηττηθεί. Αφού λέει "έρχομαι, φίλε, έρχομαι, φίλε", βυθίζεται εκεί ακριβώς, δεν μπορεί ούτε να σηκωθεί από το κάθισμά του».

33. Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, Μπαγγάβα, είπα σε εκείνη τη συνέλευση: «Φίλοι, ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να

απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του. Αν οι σεβάσμιοι Λίτσαβι σκέφτονταν έτσι: 'Εμείς, αφού δέσουμε τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα με δερμάτινα λουριά, θα τον τραβήξουμε με ελέφαντες', Εκείνα τα δερμάτινα λουριά θα έσπαγαν ή ο Πάθικαπούττα. Ο γυμνός ασκητής Πάθικαπούττα όμως είναι ανίκανος να έρθει μπροστά μου χωρίς να εγκαταλείψει εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψει εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθεί εκείνη την άποψη. Αν σκεφτόταν έτσι: 'Εγώ, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνα τα λόγια, χωρίς να εγκαταλείψω εκείνη τη σκέψη, χωρίς να απαρνηθώ εκείνη την άποψη, θα πάω μπροστά στον ασκητή Γκόταμα', θα έσπαγε το κεφάλι του".

34. «Τότε εγώ, Μπαγγάβα, δίδαξα, παρακίνησα, ενθάρρυνα και ευχαρίστησα εκείνη τη συνέλευση με μια ομιλία για το Ντάμμα· αφού δίδαξα, παρακίνησα, ενθάρρυνα και ευχαρίστησα εκείνη τη συνέλευση με μια ομιλία για το Ντάμμα, αφού τους απελευθέρωσα από τα μεγάλα δεσμά, αφού ανέσυρα ογδόντα τέσσερις χιλιάδες όντα από τον μεγάλο κίνδυνο, αφού επέτυχα το θερμό στοιχείο, αφού ανέβηκα στον αέρα στο ύψος επτά φοινίκων, αφού δημιούργησα φλόγα για άλλα επτά φοινίκων ύψος, αφού φλόγισα και κάπνισα, εμφανίστηκα στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο.

35. «Τότε, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ήρθε σε μένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και κάθισε στο πλάι. Στον Σουνακκχάττα, γιο των Λίτσαβι, που καθόταν στο πλάι, εγώ, Μπαγγάβα, είπα: "Τι νομίζεις, Σουνακκχάττα, όπως ακριβώς εγώ σου δήλωσα σχετικά με τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα, έτσι ακριβώς ήταν το αποτέλεσμα, ή διαφορετικά;" "Όπως ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος μου δήλωσε σχετικά με τον γυμνό ασκητή Πάθικαπούττα, έτσι ακριβώς ήταν το αποτέλεσμα, όχι διαφορετικά".

"Τι νομίζεις, Σουνακκχάττα, αν αυτό είναι έτσι, έχει επιτελεστεί ή όχι το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα;" "Σίγουρα, σεβάσμιε κύριε, αν αυτό είναι έτσι, έχει επιτελεστεί το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, δεν έχει μείνει ανεπιτέλεστο". "Ακόμη κι έτσι, εσύ, ανόητε άνθρωπε, ενώ εγώ επιτελώ το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα, μου λες έτσι: 'Ο Ευλογημένος όμως δεν επιτελεί για μένα, σεβάσμιε κύριε, το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης που αποτελεί υπερανθρώπινο επίτευγμα'. Δες, ανόητε άνθρωπε, πόσο έχεις σφάλει σε αυτό".

Ακόμη κι έτσι, Μπαγγάβα, ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ενώ του μιλούσα εγώ, έφυγε από αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, όπως κάποιος προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση.

Η πραγματεία για τον προσδιορισμό της αρχής

36. «Κατανοώ επίσης την αρχέγονη προέλευση, Μπαγγάβα. Και αυτήν κατανοώ, και κατανοώ κάτι ακόμα ανώτερο από αυτήν, και σε αυτή την κατανόηση δεν προσκολλώμαι, και επειδή δεν προσκολλώμαι, έχω βιώσει μέσα μου την ειρήνη της απελευθέρωσης, γνωρίζοντας την οποία ο Τατχάγκατα δεν υποπίπτει σε σύμφορά.

37. «Υπάρχουν, Μπαγγάβα, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που διακηρύσσουν ως αρχή του κόσμου τη δημιουργία από τον Ίσασαρα, τη δημιουργία από τον Βράχμα, τη διδαχή του δασκάλου. Αφού τους πλησιάζω, λέω έτσι - "Είναι αλήθεια, λοιπόν, ότι εσείς οι σεβάσμιοι διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου τη δημιουργία από τον Ίσασαρα, τη δημιουργία από τον Βράχμα, τη διδαχή του δασκάλου;" Και αυτοί, όταν τους ρωτώ έτσι, παραδέχονται "ναι". Τότε εγώ λέω έτσι - "Με ποιον τρόπο όμως, σεβάσμιοι, διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου τη δημιουργία από τον Ίσασαρα, τη δημιουργία από τον Βράχμα, τη διδαχή του δασκάλου;" Αυτοί, όταν τους ρωτώ, δεν μπορούν να απαντήσουν ικανοποιητικά, και μη μπορώντας να απαντήσουν ικανοποιητικά, με ρωτούν πίσω εμένα. Σε αυτούς, όταν ρωτιέμαι, απαντώ -

38. «Έρχεται, φίλε, ο καιρός, που κάποτε μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, αυτός ο κόσμος συστέλλεται. Όταν ο κόσμος συστέλλεται, τα όντα ως επί το πλείστον αναγεννιούνται στον κόσμο των ακτινοβόλων όντων. Εκεί είναι όντα νοητικής φύσης, τρέφονται με αγαλλίαση, είναι αυτοφώτιστα, ταξιδεύουν στον αέρα, παραμένουν σε λαμπρότητα και υπάρχουν για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

«Έρχεται, φίλε, ο καιρός, που κάποτε μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, αυτός ο κόσμος διαστέλλεται. Όταν ο κόσμος διαστέλλεται, εμφανίζεται η άδεια ουράνια κατοικία του Βράχμα. Τότε κάποιο ον, είτε επειδή εξαντλήθηκε η διάρκεια ζωής του είτε επειδή εξαντλήθηκε η αρετή του, πέφτει από τον κόσμο των ακτινοβόλων όντων και αναγεννιέται στην άδεια ουράνια κατοικία του Βράχμα. Εκεί, ως ον νοητικής φύσης, τρέφεται με αγαλλίαση, είναι αυτοφώτιστο, ταξιδεύει στον αέρα, παραμένει σε λαμπρότητα και υπάρχει για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

«Αφού έχει μείνει εκεί μόνο του για πολύ καιρό, του δημιουργείται δυσαρέσκεια και ανησυχία: "Μακάρι να έρθουν κι άλλα όντα εδώ!" Τότε κι άλλα όντα, είτε επειδή εξαντλήθηκε η διάρκεια ζωής τους είτε επειδή εξαντλήθηκε η αρετή τους, πέφτουν από τον κόσμο των ακτινοβόλων όντων και αναγεννιούνται στην ουράνια κατοικία του Βράχμα ως σύντροφοι εκείνου του όντος. Κι αυτά εκεί είναι όντα νοητικής φύσης, τρέφονται με αγαλλίαση, είναι αυτοφώτιστα, ταξιδεύουν στον αέρα, παραμένουν σε λαμπρότητα και υπάρχουν για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

39. «Εκεί, φίλε, το ον που γεννήθηκε πρώτο σκέφτεται: "Εγώ είμαι ο Βράχμα, ο Μέγας Βράχμα, ο Κατακτητής, ο Ακατάβλητος, ο Παντογνώστης, ο Παντοδύναμος, ο Κύριος, ο Δημιουργός, ο Πλάστης, ο Άριστος, ο Διαμορφωτής, ο Κυρίαρχος, ο Πατέρας όλων των όντων παρελθόντων και μελλόντων. Εγώ δημιούργησα αυτά τα όντα. Για ποιο λόγο; Διότι προηγουμένως είχα τη σκέψη: 'Μακάρι να έρθουν κι άλλα όντα εδώ!' Έτσι ήταν η επιθυμία του νου μου. Και αυτά τα όντα ήρθαν εδώ".

«Και τα όντα που γεννήθηκαν αργότερα σκέφτονται επίσης: "Αυτός ο σεβάσμιος είναι ο Βράχμα, ο Μέγας Βράχμα, ο Κατακτητής, ο Ακατάβλητος, ο Παντογνώστης, ο Παντοδύναμος, ο Κύριος, ο Δημιουργός, ο Πλάστης, ο Άριστος, ο Διαμορφωτής, ο Κυρίαρχος, ο Πατέρας όλων των όντων παρελθόντων και μελλόντων. Εμείς δημιουργηθήκαμε από αυτόν τον σεβάσμιο Βράχμα. Για ποιο λόγο; Διότι τον είδαμε να έχει γεννηθεί εδώ πρώτος· ενώ εμείς γεννηθήκαμε αργότερα".

40. «Εκεί, φίλε, το ον που γεννήθηκε πρώτο έχει μεγαλύτερη διάρκεια ζωής, είναι πιο όμορφο και πιο ισχυρό. Ενώ τα όντα που γεννήθηκαν αργότερα έχουν μικρότερη διάρκεια ζωής, είναι λιγότερο όμορφα και λιγότερο ισχυρά.

«Είναι δυνατόν, φίλε, κάποιος να πέσει από εκείνο τον κόσμο και να γεννηθεί εδώ. Αφού γεννηθεί εδώ, να εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Αφού εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, με θέρμη, με προσπάθεια, με αφοσίωση, με επιμέλεια, με ορθή προσοχή, επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου θυμάται εκείνη την προηγούμενη ύπαρξη· αλλά δεν θυμάται τίποτα πέρα από αυτή.

«Αυτός λέει έτσι: "Αυτός ο σεβάσμιος Βράχμα, ο Μέγας Βράχμα, ο Κατακτητής, ο Ακατάβλητος, ο Παντογνώστης, ο Παντοδύναμος, ο Κύριος, ο Δημιουργός, ο Πλάστης, ο Άριστος, ο Διαμορφωτής, ο Κυρίαρχος, ο Πατέρας όλων των όντων παρελθόντων και μελλόντων, από τον οποίο εμείς δημιουργηθήκαμε. Αυτός είναι μόνιμος, σταθερός, αιώνιος, αναλλοίωτος και θα παραμείνει έτσι για πάντα. Εμείς όμως που δημιουργηθήκαμε από αυτόν τον σεβάσμιο Βράχμα, είμαστε παροδικοί, ασταθείς, βραχύβιοι, υποκείμενοι στον θάνατο και έτσι ήρθαμε εδώ". Έτσι λοιπόν, εσείς οι σεβάσμιοι διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου τη δημιουργία από τον Ίσσαρα, τη δημιουργία από τον Βράχμα, τη διδαχή του δασκάλου». «Αυτοί είπαν: "Έτσι ακριβώς, φίλε Γκόταμα, έχουμε ακούσει, όπως ακριβώς είπε ο σεβάσμιος Γκόταμα". «Κατανοώ επίσης την αρχέγονη προέλευση, Μπαγγάβα. Και αυτήν κατανοώ, και κατανοώ κάτι ακόμα ανώτερο από αυτήν, και σε αυτή την κατανόηση δεν προσκολλώμαι, και επειδή δεν προσκολλώμαι, έχω βιώσει μέσα μου την ειρήνη της απελευθέρωσης. Γνωρίζοντας την οποία ο Τατχάγκατα δεν υποπίπτει σε συμφορά.

41. «Υπάρχουν, Μπαγγάβα, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που διακηρύσσουν ως αρχή του κόσμου τη διαφθορά από το παιχνίδι, τη διδαχή του δασκάλου. Αφού τους πλησιάζω, λέω έτσι - "Είναι αλήθεια, λοιπόν, ότι εσείς οι σεβάσμιοι διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου τη διαφθορά από το παιχνίδι, τη διδαχή του δασκάλου;" Και αυτοί, όταν τους ρωτώ έτσι, παραδέχονται "ναι". Τότε εγώ λέω έτσι - "Με ποιον τρόπο όμως, σεβάσμιοι, διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου τη διαφθορά από το παιχνίδι, τη διδαχή του δασκάλου;" Αυτοί, όταν τους ρωτώ, δεν μπορούν να απαντήσουν ικανοποιητικά, και μη μπορώντας να απαντήσουν ικανοποιητικά, με ρωτούν πίσω εμένα. Σε αυτούς, όταν ρωτιέμαι, απαντώ -

42. «Υπάρχουν, φίλε, θεοί που ονομάζονται διαφθειρόμενοι από τη διασκέδαση. Αυτοί διαβιώνουν απορροφημένοι υπερβολικά στο γέλιο, στο παιχνίδι και στην απόλαυση. Καθώς διαβιώνουν απορροφημένοι υπερβολικά στο γέλιο, στο παιχνίδι και στην απόλαυση, η μνήμη τους εξασθενεί· λόγω της εξασθένησης της μνήμης τους, αυτοί οι θεοί πέφτουν από εκείνη την τάξη.

«Είναι δυνατόν, φίλε, κάποιος να πέσει από εκείνη την τάξη και να γεννηθεί εδώ· αφού γεννηθεί εδώ, να εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή· αφού εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, με θέρμη, με προσπάθεια, με αφοσίωση, με επιμέλεια, με ορθή προσοχή, επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου θυμάται εκείνη την προηγούμενη ύπαρξη· αλλά δεν θυμάται τίποτα πέρα από αυτή.

«Αυτός λέει έτσι: "Εκείνοι οι σεβάσμιοι θεοί που δεν διαφθείρονται από τη διασκέδαση, δεν διαβιώνουν απορροφημένοι υπερβολικά στο γέλιο, στο παιχνίδι και στην απόλαυση. Καθώς δεν διαβιώνουν απορροφημένοι υπερβολικά στο γέλιο, στο παιχνίδι και στην απόλαυση, η μνήμη τους δεν εξασθενεί· επειδή η μνήμη τους δεν εξασθενεί, αυτοί οι θεοί δεν πέφτουν από εκείνη την τάξη· είναι μόνιμοι, σταθεροί,

αιώνιοι, αμετάβλητοι και θα παραμείνουν έτσι για πάντα. Εμείς όμως που μας διέφθιρε η διασκέδαση, διαβιώνουμε απορροφημένοι υπερβολικά στο γέλιο, στο παιχνίδι και στην απόλαυση· καθώς διαβιώνουμε απορροφημένοι υπερβολικά στο γέλιο, στο παιχνίδι και στην απόλαυση, η μνήμη μας εξασθένησε· λόγω της εξασθένησης της μνήμης μας, έτσι πέσαμε από εκείνη την τάξη και είμαστε παροδικοί, ασταθείς, βραχύβιοι, υποκείμενοι στον θάνατο και έτσι ήρθαμε εδώ". Έτσι λοιπόν, εσείς οι σεβάσμιοι διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου τη διαφθορά από τη διασκέδαση, τη διδαχή του δασκάλου». «Αυτοί είπαν: "Έτσι ακριβώς, φίλε Γκόταμα, έχουμε ακούσει, όπως ακριβώς είπε ο σεβάσμιος Γκόταμα". «Κατανοώ επίσης την αρχέγονη προέλευση, Μπαγγάβα... κ.λπ... γνωρίζοντας την οποία ο Τατχάγκατα δεν υποπίπτει σε συμφορά.

43. «Υπάρχουν, Μπαγγάβα, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που διακηρύσσουν ως αρχή του κόσμου τη διαφθορά του νου, τη διδαχή του δασκάλου. Αφού τους πλησιάζω, λέω έτσι - "Είναι αλήθεια, λοιπόν, ότι εσείς οι σεβάσμιοι διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου τη διαφθορά του νου, τη διδαχή του δασκάλου;" Και αυτοί, όταν τους ρωτώ έτσι, παραδέχονται "ναι". Τότε εγώ λέω έτσι - "Με ποιον τρόπο όμως, σεβάσμιοι, διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου τη διαφθορά του νου, τη διδαχή του δασκάλου;" Αυτοί, όταν τους ρωτώ, δεν μπορούν να απαντήσουν ικανοποιητικά, και μη μπορώντας να απαντήσουν ικανοποιητικά, με ρωτούν πίσω εμένα. Σε αυτούς, όταν ρωτιέμαι, απαντώ -

44. «Υπάρχουν, φίλε, θεοί που ονομάζονται διαφθειρόμενοι από το νου. Αυτοί περνούν υπερβολικό χρόνο παρατηρώντας ο ένας τον άλλον. Καθώς περνούν υπερβολικό χρόνο παρατηρώντας ο ένας τον άλλον, διαφθείρουν τους νόες τους ο ένας για τον άλλον. Με διεφθαρμένους νόες ο ένας για τον άλλον, τα σώματά τους και οι νόες τους εξαντλούνται. Αυτοί οι θεοί πέφτουν από εκείνη την τάξη.

«Είναι δυνατόν, φίλε, κάποιο ον να πέσει από εκείνο τον κόσμο και να γεννηθεί εδώ. Αφού γεννηθεί εδώ, να εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Αφού εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, με θέρμη, με προσπάθεια, με αφοσίωση, με επιμέλεια, με ορθή προσοχή, επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου θυμάται εκείνη την προηγούμενη ύπαρξη, αλλά δεν θυμάται τίποτα πέρα από αυτή.

«Αυτός λέει έτσι: "Εκείνοι οι σεβάσμιοι θεοί που δεν διαφθείρονται από το νου, δεν περνούν υπερβολικό χρόνο παρατηρώντας ο ένας τον άλλον. Καθώς δεν περνούν υπερβολικό χρόνο παρατηρώντας ο ένας τον άλλον, δεν διαφθείρουν τους νόες τους ο ένας για τον άλλον. Με αδιάφθορους νόες ο ένας για τον άλλον, τα σώματά τους και οι νόες τους δεν εξαντλούνται. Αυτοί οι θεοί δεν πέφτουν από εκείνη την τάξη, είναι μόνιμοι, σταθεροί, αιώνιοι, αμετάβλητοι και θα παραμείνουν έτσι για πάντα. Εμείς όμως που είχαμε διαφθαρεί από το νου, περνούσαμε υπερβολικό χρόνο παρατηρώντας ο ένας τον άλλον. Καθώς περνούσαμε υπερβολικό χρόνο παρατηρώντας ο ένας τον άλλον, διαφθείραμε τους νόες μας ο ένας για τον άλλον. Με διεφθαρμένους νόες ο ένας για τον άλλον, τα σώματά μας και οι νόες μας εξαντλήθηκαν. Έτσι πέσαμε από εκείνη την τάξη και είμαστε παροδικοί, ασταθείς, βραχύβιοι, υποκείμενοι στον θάνατο και έτσι ήρθαμε εδώ". Έτσι λοιπόν, εσείς οι σεβάσμιοι διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου τη διαφθορά του νου, τη διδαχή του δασκάλου». «Αυτοί είπαν: "Έτσι ακριβώς, φίλε Γκόταμα, έχουμε ακούσει, όπως ακριβώς είπε ο σεβάσμιος Γκόταμα". «Κατανοώ επίσης την αρχέγονη προέλευση,

Μπαγγάβα... κ.λπ... γνωρίζοντας την οποία ο Τατχάγκατα δεν υποπίπτει σε συμφορά.

45. «Υπάρχουν, Μπαγγάβα, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που διακηρύσσουν ως αρχή του κόσμου το τυχαία γεγεννημένο, τη διδαχή του δασκάλου. Αφού τους πλησιάζω, λέω έτσι - "Είναι αλήθεια, λοιπόν, ότι εσείς οι σεβάσμιοι διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου το τυχαία γεγεννημένο, τη διδαχή του δασκάλου;" Και αυτοί, όταν τους ρωτώ έτσι, παραδέχονται "ναι". Τότε εγώ λέω έτσι - "Με ποιον τρόπο όμως, σεβάσμιοι, διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου το τυχαία γεγεννημένο, τη διδαχή του δασκάλου;" Αυτοί, όταν τους ρωτώ, δεν μπορούν να απαντήσουν ικανοποιητικά, και μη μπορώντας να απαντήσουν ικανοποιητικά, με ρωτούν πίσω εμένα. Σε αυτούς, όταν ρωτιέμαι, απαντώ -

46. «Υπάρχουν, φίλε, θεοί που ονομάζονται όντα χωρίς αντίληψη. Όταν εμφανίζεται η αντίληψη, αυτοί οι θεοί πέφτουν από εκείνη την τάξη.

«Είναι δυνατόν, φίλε. Κάποιο ον να πέσει από εκείνη την τάξη και να γεννηθεί εδώ. Αφού γεννηθεί εδώ, να εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Αφού εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, με θέρμη, με προσπάθεια, με αφοσίωση, με επιμέλεια, με ορθή προσοχή, επιτυγχάνει τέτοια νοητική αυτοσυγκέντρωση ώστε με συγκεντρωμένο νου θυμάται την εμφάνιση της αντίληψης, αλλά δεν θυμάται τίποτα πέρα από αυτό.

«Αυτός λέει έτσι: 'ο εαυτός και ο κόσμος προέκυψαν τυχαία. Για ποιο λόγο; Διότι προηγουμένως δεν υπήρχα, τώρα, αφού δεν υπήρχα, έχω εξελιχθεί σε μια συνεχή ροή'. Έτσι λοιπόν, εσείς οι σεβάσμιοι διακηρύσσετε ως αρχή του κόσμου το τυχαία γεγεννημένο, τη διδαχή του δασκάλου;» «Αυτοί είπαν: "Έτσι ακριβώς, φίλε Γκόταμα, έχουμε ακούσει, όπως ακριβώς είπε ο σεβάσμιος Γκόταμα". «Κατανοώ επίσης την αρχέγονη προέλευση, Μπαγγάβα, και αυτήν κατανοώ, και κατανοώ κάτι ακόμα ανώτερο από αυτήν, και σε αυτή την κατανόηση δεν προσκολλώμαι, και επειδή δεν προσκολλώμαι, έχω βιώσει μέσα μου την ειρήνη της απελευθέρωσης. Γνωρίζοντας την οποία ο Τατχάγκατα δεν υποπίπτει σε συμφορά.

47. «Ενώ εγώ λέω έτσι, Μπαγγάβα, ενώ εγώ διδάσκω έτσι, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι με συκοφαντούν με ανυπόστατα, κούφια, ψευδή, αναληθή πράγματα - "Ο ασκητής Γκόταμα έχει διεστραμμένη αντίληψη, και οι μοναχοί επίσης. Ο ασκητής Γκόταμα λέει έτσι - όταν κάποιος, έχοντας επιτύχει την απολύτρωση του ωραίου, παραμένει σε αυτήν, εκείνη τη στιγμή κατανοεί τα πάντα ως μη ελκυστικά". Εγώ όμως, Μπαγγάβα, δεν λέω έτσι - "όταν κάποιος, έχοντας επιτύχει την απολύτρωση του ωραίου, παραμένει σε αυτήν, εκείνη τη στιγμή κατανοεί τα πάντα ως μη ελκυστικά". Αλλά εγώ, Μπαγγάβα, λέω έτσι - "όταν κάποιος, έχοντας επιτύχει την απολύτρωση του ωραίου, παραμένει σε αυτήν, εκείνη τη στιγμή κατανοεί ως ωραίο"».

«Αυτοί όμως, σεβάσμιε κύριε, έχουν διεστραμμένη αντίληψη, αυτοί που θεωρούν τον Ευλογημένο ως διεστραμμένο, και οι μοναχοί επίσης. Έτσι έχω πίστη, σεβάσμιε κύριε, στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είναι ικανός να μου διδάξει τη Διδασκαλία έτσι ώστε εγώ, έχοντας επιτύχει την απολύτρωση του ωραίου, να παραμείνω σε αυτήν».

48. «Αυτό είναι δύσκολο να επιτευχθεί, Μπαγγάβα, από εσένα που έχεις διαφορετική άποψη, διαφορετική αποδοχή, διαφορετική προτίμηση, διαφορετική άσκηση και διαφορετική διδαχή δασκάλου, να επιτύχεις την ωραία απολύτρωση και να παραμείνεις σε αυτήν. Έλα λοιπόν, Μπαγγάβα, αυτή την πεποίθηση που έχεις σε μένα, αυτήν ακριβώς να διαφυλάξεις καλά». «Αν αυτό, σεβάσμιε κύριε, είναι δύσκολο να επιτευχθεί από εμένα που έχω διαφορετική άποψη, διαφορετική αποδοχή, διαφορετική προτίμηση, διαφορετική άσκηση και διαφορετική διδαχή δασκάλου, να επιτύχω την ωραία απολύτρωση και να παραμείνω σε αυτήν. Αυτή την πεποίθηση που έχω, σεβάσμιε κύριε, στον Ευλογημένο, αυτήν ακριβώς θα διαφυλάξω καλά». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Ο περιπλανώμενος ασκητής Μπαγγαβαγκόττα, ευχαριστημένος, αγαλλίασε με τα λόγια του Ευλογημένου.

Τέλος της ομιλίας Πάτικα, πρώτη.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών.

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών. 3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα. 1. Η ομιλία για τον Πάτχικα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org